Az Európai Parlament elnökének, Roberta Metsolának a nyitóbeszéde 2022. január 18-án – magyar nyelvű változat

(máltaiul)

Tisztelt Ház!
Tisztelt képviselőtársak!
Tisztelt európaiak!

Rendkívül megtisztelő számomra, hogy engem bíztak meg ezzel a nemes feladattal. Ígérem, minden erőmmel ezért a Parlamentért és Európa összes polgáráért fogok dolgozni.

(olaszul)

Elnökként először is hadd vessek számot David Sassoli örökségével.
Ő harcos volt: Európáért, értünk és ezért a Parlamentért küzdött.
Hitte, hogy Európa elég erős ahhoz, hogy új utat jelöljön ki a világban.
Köszönjük neked, David!

(angolul)

Azzal szeretném kifejezni tiszteletemet David Sassoli iránt, hogy elnökként mindvégig kiállok Európáért és közös értékeinkért: a demokráciáért, az emberi méltóságért, az igazságosságért, a szolidaritásért, az egyenlőségért, a jogállamiságért és az alapvető jogokért.

A remény politikájáért és az Európai Unió ígéretéért.
Szeretném, ha visszatérne az emberek hite és lelkesedése az európai projekt iránt. Ha hinnénk, hogy közös életterünket biztonságosabbá, méltányosabbá, igazságosabbá és egyenlőbbé tehetjük.

Tisztelt európai polgárok!

A következő években Európa-szerte többen ettől az intézménytől várják majd az iránymutatást. Mások viszont továbbra is feszegetni próbálják majd demokratikus értékeink és európai alapelveink határait.

Fel kell vennünk a kesztyűt az unióellenes szólamokkal szemben, amelyek oly könnyen és gyorsan gyökeret vernek.

A félretájékoztatás és a szándékos megtévesztés, ami a járvánnyal csak tovább erősödött, a cinizmus, a nacionalizmus, az önkény, a protekcionizmus és az elszigetelődés kínálta olcsó megoldások táptalaja. Ezek a megoldás hamis érzetét keltik.

Mert Európa pontosan ezek ellenkezője. Arról szól, hogy mindannyian kiállunk egymásért, és közelebb hozzuk egymáshoz az embereket. Arról, hogy mindannyian egyként védjük az alapító anyák és atyák elveit, akik a háború és a holokauszt hamvaiból békét, reményt és jólétet teremtettek nekünk.

Tisztelt képviselőtársak!

Ez a Ház nagyon is fontos.

- Sokat számít a pellengérre állított bíráknak, a frontvonalban küzdő egészségügyi dolgozóknak és minden nőnek, akinek ma még jogaiért kell küzdenie az Unióban. A kiszolgáltatottaknak, az elnyomottaknak és a bántalmazottaknak.

- Számít a természeti katasztrófák elől menekülőknek, a terrortámadásokban életüket vesztett áldozatok családjainak. A fegyveres és bűnüldöző testületeknek, amelyek nehéz körülmények között szolgálnak. A védelmet keresőknek, a gazdálkodóknak, a civil szervezeteknek, a vállalkozóknak.

- Számít az LMBTI-közösségeknek, a hátrányosan megkülönböztetetteknek, akiket vallásuk, bőrszínük vagy nemi identitásuk miatt ér hátrány. Azoknak, akik hisznek az európai egység ígéretében.

Mind számítanak a Parlamentre. És amikor ránk számítanak, hogy megvédjük közös értékeinket, bennünk szövetségesre találnak.

Tisztelt képviselőtársak!

Az én nemzedékem nem régi és új Európát lát. Mi vagyunk az Erasmus-generáció első tagjai és a Wałęsa- és Havel-generáció utolsó tagjai. Tudjuk, hogy az esélyegyenlőség nem azt jelenti, hogy mindenki legyen egyforma. Európában érték a különbözőség, mert tudjuk, hogy ez adja erőnket. Ez tesz minket egyedivé. Ettől vagyunk európaiak.

Tudjuk, hogy akkor tekintenek majd bizalommal Európára az emberek, ha sikerül kitörnünk a strasbourgi és brüsszeli buborékból, és Európát, annak eszméit és döntéseit el tudjuk juttatni Európa minden városába és falvába.

(franciául)

„Mindenki jobban érezné magát ezen a bolygón, ha Európa erőteljesebben hallatná a hangját” – mondta Valéry Giscard d'Estaing elnök nyitóbeszédében az Európai Unió jövőjével foglalkozó konventben 2002-ben.

(angolul)

Már akkor megfogalmazódott az erős Európa iránti igény. Legyen rá gondunk, hogy az Európa jövőjéről szóló konferencia megkapja a kellő támogatást a kézzelfogható eredményekhez. Különösen oda kell figyelnünk a fiatalokra idén, az ifjúság európai évében.

Tisztelt európai polgártársaim!

A klímaváltozás feldúlja kontinensünket és világunkat. Ez ma már nem a jövő nemzedékeinek a problémája. Ha hihetünk a tudománynak, márpedig mi itt hiszünk, a kérdés már nem az, hogy lesz-e klímaváltozás, hanem az, hogy mikor.

A zöld megállapodás és a karbonsemlegesség úttörő vállalása a megfelelő válasz minderre. Nemcsak szükségszerű és sürgető kötelesség, hanem egyben lehetőség is Európa számára, hogy a folyamatok élére álljon, hogy újradefiniálja magát. Hogy gondoskodjon a növekedésről, a fenntarthatóságról, a jólétről, s közben csökkentse a kibocsátást.

Meg kell értetnünk a világ többi részével, hogy a klímaváltozás elleni küzdelem közös végzetünk.

Holnap már késő lesz.

Továbbra is demonstrálnunk kell, hogy a környezet állapota nem függetleníthető a gazdaságtól.

A vállalkozások – akár startupok, kkv-k, akár uniós nagyvállalatok – jogbiztonságot, a forrásokhoz való könnyebb hozzáférést, innovatív szellemet és környezetet várnak Európától. Kevesebb bürokrácia és több kockázatvállalási lehetőség kell, hogy Európa visszanyerje versenyelőnyét. A Helyreállítási Alap segít majd a járvány után újra beindítani a beruházásokat.

A zöld átállás és a digitalizáció szintén lehetőségeket teremt. Nekünk kell az élére állnunk a változásnak, és kijelölni az irányt. És ezt is fogjuk tenni.

A nyitott gazdaság és társadalom európai modellje büszkeséggel tölt el. Ezt a rendszert támogatnunk kell, hogy állja a rá nehezedő nyomást. A nyomást, amely befelé fordulásra késztet. Ami miatt új határokat húzunk és visszaállítjuk a régieket, feladjuk a schengeni térséget, közös vívmányunkat, amelyet kötelességünk lenne kiteljesíteni. A nyomást, ami miatt megkérdőjelezzük értékeinket és elveinket.

Konrad Adenauer azt mondta: „Európa egysége kezdetben kevesek álma volt, melyből sokak reménysége lett. Ma pedig már egyikünk sem lenne meg nélküle.”

Tisztelt képviselőtársak!

A világ, amelyben élünk már korántsem olyan barátságos, mint egy nemzedékkel ezelőtt. Az Ukrajna szuverenitását és területi integritását sértő elfogadhatatlan támadások, valamint a Belaruszban uralkodó helyzet jól példázza mindezt. Közös biztonságunkért mindannyiunknak tenni kell.

Ahhoz, hogy az Európai Unió hiteles maradjon, és globális szinten érvényesüljön, ragaszkodnunk kell az elveinkhez. Ebben áll az igazi erőnk. Az autokraták és a despoták fenyegetést látnak már az EU puszta létében is. Ahogy Tarek Osman oly találóan megjegyezte: „Végül is Európában született meg a legszebb, legnemesebb életmód az emberiség eddigi történelmében.”

(franciául)

Idén lesz 70 éve, hogy a Parlament Strasbourgban működik. A helyszín megválasztása földrajzilag biztosítja a hatalmi ágak szétválasztását, és ezáltal demokratikus garanciaként

szolgál. Közgyűlésünk így olyan intézmény lehet, amely közelebb áll a polgárokhoz, és kimondottan értük van. A helyszín nem is képviselhetné jobban küldetésünket.

(angolul)

Európa öröksége a háborúé, de a gyógyulásé is. Erre a tapasztalatra építve segíthetünk megszüntetni a választóvonalat az Európai Unió utolsó megosztott országában, Cipruson, az ENSZ égisze alatt. Mi sem lehetünk igazán egységben, amíg Ciprus megosztott. Új lendületet kell adnunk a Nyugat-Balkánnal való kapcsolataink építésének is.

Tisztelt képviselőtársaim!

Üzenem azoknak, akik megpróbálják lerombolni Európát, hogy ez a Ház ezt nem fogja hagyni.

Azoknak, akik megpróbálják aláásni a demokráciát és a jogállamiságot, a szólásszabadságot és az alapvető jogokat, akik nem tisztelik a nőket és elvitatják az LMBTIQ-polgárok jogait, szintén azt üzenem, hogy ezt nem fogjuk megengedni.

Akik hibrid támadásokkal próbálják megzsarolni Európát, vegyék tudomásul, hogy a Parlament nem ver éket tagjai közé: diktátorok nem oszthatnak meg minket soha.

És hadd mondjam el Daphne Caruana Galizia és Jan Kuciak, munkájuk miatt meggyilkolt újságírók családjának, az ő igazságért vívott harcuk a miénk is. Olivier Dubois szeretteinek, akit közel 300 napja raboltak el Malin, azt mondom, az ő szabadságért vívott harca a mienk is.

Barátaim, európai honfitársaim!

Az általunk létrehozott politikai modell kontinensünkön megteremtette a demokráciát, a jólétet és az egyenlőséget. De ha Európát a következő nemzedéknek ígért szintre akarjuk emelni, valami még erősebbet kell létrehoznunk. Valami korszerűt, hogy még a szkeptikusabb polgárok, a fiatalok is hinni tudjanak Európában.

A Parlament pedig legyen erőt adó és sokszínű. A tény, hogy 1999 óta először a Háznak ismét női elnöke van, az az intézmény, de a külvilág számára is nagy dolog. De itt nem állhatunk meg: tovább kell erősítenünk intézményünk elkötelezettségét a sokféleség, a nemek közötti egyenlőség, valamint a nők jogainak és más jogoknak az érvényesítése iránt.

22 évvel ezelőtt – Simone Veil után 20 évvel – Nicole Fontaine lett a Ház elnöke. Nem kell ahhoz még 20 évet várnunk, hogy egy másik nő is itt állhasson.

Tisztában vagyok vele, hogy nagy elődök örökébe léptem. Az egyikük Simone Veil, a 78651-es számú auschwitzi rab, aki letépte az európai történelem eme fájdalmas időszakának a bilincseit, és az üvegplafont áttörve ő lett az Európai Parlament első női elnöke. Hálával tartozunk a több millió név nélküli nőnek is, akik megannyi nehézség közepette kitartóan harcoltak, hogy nekünk megadassék, ami nekik nem adatott meg.

Ashlingnek, Paulinának és a többi nőnek, akiknek ebben az évben oltották ki az életét. Az otthonról elűzött és eltűnt európai nőknek. Azoknak, akik szembeszálltak a totalitárius rendszerrel, és mindenüket feláldozták Európáért.

Azoknak, akikben tovább élt a hit, és még ma is él.

Az ő érdemük, hogy itt lehetünk. És értük is vagyunk itt.

Európa a jelen.

Európa a jövő.

Éljen Európa!